

გადაწყვეტილება

საქართველოს სახელით

10.12.2018 წ.

ქ. მცხეთა

**მცხეთის რაიონული სასამ-რთლოს
მოსამ-რთლე** დავით ახალბედაშვილი

სხდომის მდივანი ბელა ოჩიაური

მოსარჩელე - საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო
წარმომ-დგენელი - ც-რა მ-ზომიშვილი

მოპასუხე - შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთა“
წარმომ-დგენელი - თამ-რ ც-რცვაძე

მოსარჩელის მოთხოვნა - მოპასუხეს დაეკისროს ელექტროენერგიის ნასყიდობის საფასურის 2---.76 ლარის გადახდა

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. მოპასუხეს დაეკისროს ელექტროენერგიის საფასურის 2299.76 ლარის გადახდა.

სარჩელში აღნიშნულია, რომ 2010 წლის 11 მარტს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურს, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს და სს „ენერგია XXI“-ის გაკოტრების მმართველს შორის გაფორმდა ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს გადმოეცა სს „ენერგია XXI“-ის დებიტორული დავალიანებები, მათ შორის, შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთას“ მიმართ 2299.76 ლარის მოთხოვნის უფლება. აღნიშნული დავალიანება წარმოშობილია ელექტროენერგიის მოხმარების შედეგად.

2. მოპასუხის პოზიც-ა

მოპასუხე შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთამ“ წარადგინა მოთხოვნის განხორციელების შემდეგ შესაგებელი და მიუთითა სასარჩელო მოთხოვნის ხანდაზმულობაზე.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. სსიპ „საწარმოთა მ-რთვის“ სააგენტოს 2007 წლის 10 ოქტომბრის N1-3/736 ბრძანების საფუძველზე განხორციელდა სს „რიონჰესის“, სს „გუმ-თჰესების კასკადის“, სს „ლაჯანურჰესის“, სს „ძეგრულჰესის“, სს „შაორჰესის“, შპს „აწჰესის“, სს „საქართველოს გაერთიანებული სადისტრიბუციო ენერგოკომპანიის“, შპს „აჭარის ენერგოკომპანიის“ ერთმანეთთან შერყმ- და შეიქმნა სს „ენერგია XXI“, რომელიც წარმოადგენს ყველა ზემოაღნიშნული საწარმოების სამ-რთაღმემკვიდრეს. ამ რვა სუბიექტის შერწყმისას მოხდა მ-თი დებიტორული და კრედიტორული დავალიანებების კონსოლიდაც-ა.

სასამ-რთლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიც-ბულებას:

- მხარეთა ახსნა-განმ-რტება
- სსიპ „საწარმოთა მ-რთვის“ სააგენტოს 2007 წლის 10 ოქტომბრის N1-3/736 ბრძანება

3.1.2. 2010 წლის 11 მ-რტს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურს, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს და სს „ენერგია XXI“-ის გაკოტრების მმ-რთველს შორის გაფორმდა ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს გადმოეცა სს „ენერგია XXI“-ის (ყოფილი სს „საქართველოს გაერთიანებული სადისტრიბუციო ენერგო კომპანია“) დებიტორული დავალიანებები, მ-თ შორის, შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთას“ მიმ-რთ 2---.76 ლარის მოთხოვნის უფლება.

სასამ-რთლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიც-ბულებას:

- მხარეთა ახსნა-განმ-რტება
- 2010 წლის 11 მ-რტის ხელშეკრულება
- 2010 წლის 11 მ-რტის მიღება-ჩაბარების აქტი

3.1.3. შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთამ“ მოიხმ-რა ელექტროენერგია, რომლის საფასურის ნაწილი ბოლოს გადაიხადა 2007 წლის 11 ივნისს, რის შემდგომ-ც დარჩენილი დავალიანება - 2---.76 ლარის ოდენობით მას აღარ გადაუხდია.

სასამ-რთლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიც-ბულებას:

- მხარეთა ახსნა-განმ-რტება;
- აბონენტის ბარათი;

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

საქმეზე სადავო გარემოებები დადგენილი არ არის.

სამოტივაც-ო ნაწილი

4. შემ-ჯამებელი სასამ-რთლო დასკვნა

დადგენილად მიჩნეულ ფაქტობრივ გარემოებებს სასამ-რთლომ მისცა სამ-რთლებრივი შეფასება და მივიდა დასკვნამდე, რომ სასარჩელო მოთხოვნა ხანდაზმულია და არ უნდა დაკმ-ყოფილდეს.

უდავოდ დადგენილია, რომ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთას“ მიმ-რთ აქვს 2---.76 ლარის მოთხოვნის უფლება, თუმცა ვინაიდან მოპასუხემ შესაგებელში/სასამართლოში მიუთითა მოთხოვნის ხანდაზმულობაზე, რასაც სასამართლოც სრულად იზიარებს, მოთხოვნის დაკმაყოფილება სამართლებრივად გამორიცხულია.

5. კანონები, რომლებითაც სასამ-რთლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 128-ე, 129-ე, 130-ე, 144-ე, 316-ე, 317-ე, 477-ე, მუხლები.

6. სამ-რთლებრივი შეფასება

6.1. სასამ-რთლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენც-ის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფი ავალდებულებს სასამ-რთლოს, დაასაბუთოს თავისი გადაწყვეტილება, რაც არ უნდა იქნეს გაგებული თითოეულ არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაც-მ-დ (იხ.ჯღარკავა საქართველოს წინააღმდეგ, #7932/03; Van de Hurk v Netherlands par.61; Garcia Ruiz v Spain (GC) par.26; Jahnke and Lenoble v France (dec); Perez v France (GC), par. 81; Hirvisaari v Finland, 32). შესაბამისად, სასამ-რთლო ყურადღებას გაამ-ხვილებს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებებზე.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. შესრულება შეიძლება გამოიხატოს მოქმედებისაგან თავის შეკავებაშიც. თავისი შინაარსისა და ხასიათის გათვალისწინებით ვალდებულება შეიძლება ყოველ მხარეს აკისრებდეს მეორე მხარის უფლებებისა და ქონებისადმი განსაკუთრებულ გულისხმიერებას. ხოლო ამავე კოდექსის 317-ე მუხლის მიხედვით, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის

მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

6.3. სამოქალაქო კოდექსი განამტკიცებს ხელშეკრულების თავისუფლების პრინციპს, რაც გულისხმობს, კონტრაქტის არჩევის, გარიგების შინაარსის და ფორმის განსაზღვრის თავისუფლებას, ასევე, პირის უფლებას არ დადოს ხელშეკრულება, გარდა გამონაკლისი შემთხვევებისა. განსახილველ დავაში მხარეებს შორის დაიდო ნასყიდობის ხელშეკრულება. 68-ე მუხლის თანახმად, გარიგების ნამდვილობისათვის საჭიროა კანონით დადგენილი ფორმის დაცვა. თუ ასეთი ფორმა არ არის დაწესებული, მხარეებს შეუძლიათ თვითონ განსაზღვრონ იგი. ამ-სთან, სამოქალაქო კოდექსი განსხვავებულ წინაპირობებს ადგენს უძრავი და მოძრავი ნივთის ნასყიდობის დროს. პირველ შემთხვევაში გარიგების წერილობითი ფორმის დაცვა სავალდებულოა, მ-შინ როცა, მოძრავი ნივთის შემთხვევაში თავად მხარეებს აქვთ უფლება განსაზღვრონ გარიგების ფორმა.

განსახილველ საქმეში საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს და შპს „სასწავლო საწარმო წარმოება მცხეთა“ შორის ვალდებულებით-სამ-რთლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის საფუძველია ხელშეკრულება ელექტროენერგიის მიწოდების/ნასყიდობის შესახებ, რაც ორივე მხარეს აკისრებს შემხვედრ ვალდებულებებს. ერთის მხრივ სადისტრიბუციო კომპანიის მხრიდან ელექტროენერგიის მიწოდების, ხოლო მეორეს მხრივ აბონენტისგან მოხმარებული ელექტროენერგიის საფასურის გადახდის ვალდებულებას.

6.4. სასამ-რთლო განმ-რტავს, რომ იმ საკითხის დადებითად გადაწყვეტა, საფუძვლიანია თუ არა სარჩელი, დამოკიდებულია რამდენიმე პირობის არსებობაზე, მ-თ შორის: უნდა მოიძებნოს სამ-რთლის ნორმ-, რომელიც მიესადაგება განსახილველ შემთხვევას; მოთხოვნის სამ-რთლებრივი საფუძვლის დადგენის შემდეგ უნდა მოხდეს იმის შემოწმება, მოსარჩელის მიერ მითითებული ფაქტები პასუხობს თუ არა გამოსაყენებელი ნორმის აბსტრაქტულ ელემენტებს (შემ-დგენლობას). თუკი არ არსებობს მოთხოვნის სამ-რთლებრივი საფუძველი ან სარჩელში მითითებული ფაქტები იურიდიულად არ ამ-რთლებს სასარჩელო მოთხოვნას, სარჩელი თავშივე უსაფუძვლოა.

6.5. განსახილველ შემთხვევაში, სასამ-რთლოში, სამოქალაქო წესით განსახილველი დავის საგანს წარმოადგენს მიწოდებული ელექტროენერგიის საფასურის ანაზღაურება. სასამ-რთლოს მიაჩნია, რომ სასარჩელო მოთხოვნის სამ-რთლებრივი საფუძველი გამომდინარეობს სსკ-ის 477-ე მუხლიდან, რაც გამყიდველს ავალდებულებს მიაწოდოს საქონელი, ხოლო მყიდველი მოვალეა გადაუხადოს გამყიდველს შეთანხმებული ფასი და მიიღოს ნაყიდი ქონება.

6.6. სასამ-რთლო განმ-რტავს, სამოქალაქო კოდექსში არ არის მოც-მული მოძრავი ნივთის ცნება. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 149-ე მუხლის მიხედვით, უძრავ ნივთებს მიეკუთვნება მიწის ნაკვეთი მ-სში არსებული წიაღისეულით, მიწაზე აღმოც-ნებული მც-ნარეები, ასევე შენობა-ნაგებობანი, რომლებიც მყარად დგას

მიწაზე. შესაბამისად, მოქმედებს იურიდიული ფიქცია - ნივთი, რომელიც არ არის უძრავი, ითვლება მოძრავ ნივთად. იმისათვის, რომ საგანი მიჩნეულ იყოს ნივთად, არ არის აუცილებელი, რომ იგი მყარი მატერიასაგან შედგებოდეს. ნივთი შეიძლება იყოს თხევადი ან აეროვანი საგანი, რამდენადაც მისი ფლობა ტექნიკური საშუალებების გამოყენებით შესაძლებელია. მაგალითად, ელექტროენერგიის, მიწებში არსებული ბუნებრივი გაზის ან წყლის გაზომვა შესაბამისი ხელსაწყოების გამოყენების გზით. ამ შემთხვევაში, ელექტროენერგია, ბუნებრივი გაზი და წყალი წარმოადგენს ნივთს. ამ-სთან, შესაძლებელი უნდა იყოს ნივთების ერთმანეთისგან განცალკევება და შემოსაზღვრა.

6.7. თავის მხრივ, მოპასუხე სადავოდ არ ხდის დავალიანების არსებობის ფაქტს, თუმცა მიუთითებს მოთხოვნის დაკმაყოფილების გამომრიცხველ გარემოებაზე, კერძოდ, **ხანდაზმულობაზე**.

6.8. სასამართლო განმრტავს, რომ სსკ-ის 128-ე მუხლის პირველი ნაწილი შესაბამისად, ხანდაზმულობის ვადა ვრცელდება სხვა პირისაგან რაიმე მოქმედების შესრულების ან მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნის უფლებაზე. ამ-სთან, სასარჩელო ხანდაზმულობა გულისხმობს დროს, რომლის განმავლობაშიც პირს შეუძლია მოითხოვოს თავისი დარღვეული უფლების აღდგენა. გარდა ამისა: ა) ხანდაზმულობის ვადა სასამართლოს უმსუბუქებს ფაქტების დადგენისა და შესწავლის პროცესს და ამ გზით ხელს უწყობს დასაბუთებული გადაწყვეტილების გამოტანას; ბ) ხელს უწყობს სამოქალაქო ბრუნვის სტაბილიზაციას; გ) აძლიერებს სამოქალაქო სამართლებრივი ურთიერთობის სუბიექტების ურთიერთკონტროლსა და იძლევა დარღვეული უფლების დაუყოვნებლივ აღდგენის სტიმულიზაციას. (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს რეკომენდაციები სამოქალაქო სამართლის სასამართლო პრაქტიკის პრობლემ-ტურ საკითხებზე, 2007, გვ.63.).

6.9. სსკ-ის 130-ე მუხლის შესაბამისად, ხანდაზმულობა იწყება მოთხოვნის წარმოშობის მომენტიდან. მოთხოვნის წარმოშობის მომენტად ჩაითვლება დრო, როცა პირმა შეიტყო ან უნდა შეეტყო უფლების დარღვევის შესახებ.

დასახელებული ნორმებიდან გამომდინარეობს წესი, რომ პირის უფლება, სრული მოცულობით მოახდინოს საკუთარი კანონიერი ინტერესების რეალიზება ან სასამართლო წესით დაცვა, შეზღუდულია სამოქალაქო კანონმდებლობით სხვადასხვა სამართლებრივი ურთიერთობებისათვის განსხვავებულად დადგენილი ვადებით. კანონმდებელი განსაზღვრავს ხანდაზმულობის ვადის გამოანგარიშების წესს და მის ათვლას უკავშირებს დროს, როდესაც მხარისათვის ცნობილი გახდა საკუთარი უფლების დარღვევის ფაქტი, ან დროს, როდესაც მას ასეთის თაობაზე ობიექტურად უნდა შეეტყო.

6.10. სსკ-ის 129-ე მუხლის პირველი ნაწილი განმრტავს, რომ სახელშეკრულებო მოთხოვნების ხანდაზმულობის ვადა შეადგენს სამ წელს, ხოლო უძრავ ნივთებთან დაკავშირებული სახელშეკრულებო მოთხოვნებისა - ექვს წელს. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით კი, ხანდაზმულობის ვადა იმ მოთხოვნებისა, რომლებიც

წარმოიშობა პერიოდულად შესასრულებელი ვალდებულებებიდან, **სამი წელია.**

6.11. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ხანდაზმულობის ვადაში იგულისხმება დრო, რომლის განმავლობაშიც მოთხოვნაზე უფლებამოსილ პირს შეუძლია თავისი უფლების რეალიზაცია ან დაცვა. ხანდაზმულობის ინსტიტუტის სპეც-ფიკურობა ისაა, რომ დადგენილი ვადის გასვლის შემდეგ მოთხოვნის უფლება ობიექტურად არსებობს, თუმცა, იგი იძულებით ვერ განხორციელდება, ანუ ამ უფლების რეალიზება სრული მოცულობით დამოკიდებულია მოთხოვნის ადრესატის ნება-სურვილზე (სსკ-ის 144.1-ე მუხლი, "ხანდაზმულობის ვადის გასვლის შემდეგ ვალდებული პირი უფლებამოსილია უარი თქვას მოქმედების შესრულებაზე").

6.12. როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, სსკ-ის 130-ე მუხლი ხანდაზმულობის დაწყებას მოთხოვნის წარმოშობის მომენტს უკავშირებს, ხოლო მოთხოვნის წარმოშობის მომენტად მიიჩნევა დრო, როდესაც პირმა- შეიტყო ან უნდა შეეტყო უფლების დარღვევის შესახებ. ამდენად, ხანდაზმულობის ვადის სწორად გამოთვლისათვის უმნიშვნელოვანესია მისი დენის დაწყების მომენტის განსაზღვრა. ხანდაზმულობის ვადის დასაწყისი შეესაბამება დღეს, როდესაც წარმოიშვა მოთხოვნის უფლება, გარდა კანონით პირდაპირ გათვალისწინებული შემთხვევებისა, როდესაც მოთხოვნის წარმოშობის ვადის განსაზღვრა ზოგადი წესისაგან განსხვავებულია რეგულირებული, მისი წარმოშობა დაკავშირებულია მომენტთან, როდესაც პირმა- გაიგო ან უნდა გაეგო უფლების დარღვევის თაობაზე.

განსახილველ შემთხვევაში მყიდველს ნასყიდობის საფასური უნდა გადაეხადა არა ერთდროულად, არამედ, ნაწილ-ნაწილ, ყოველთვიურად. შესაბამისად, ხანდაზმულობის ვადის გამოთვლაც პერიოდულად შესასრულებელი ვალდებულებებისათვის დადგენილი წესის მიხედვით უნდა მოხდეს.

6.13. უდავოა, რომ ელექტროენერგიის ნასყიდობის ხელშეკრულების ბუნებიდან გამომდინარე, მყიდველს ნასყიდობის თანხა მოხმ-რებული ელექტროენერგიის შესაბამისად უნდა გადაეხადა ყოველთვიურად. ამიტომ-ც, მითითებული გარიგება წარმოშობს სწორედ პერიოდულად შესასრულებელ ვალდებულებებს (ზემოაღნიშნული მსჯელობა შეესაბამება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დამკვიდრებულ ერთგვაროვან სასამართლო პრაქტიკას (სუსგ 20.05.2013წ. №ას-1432-1351-2012, 14.02.2017წ. ას-934-899-2016, 22.06.2018წ. საქმე №ას-462-462-2018, 12.06.2018წ. საქმე №ას-440-440-2018)).

6.14. განსახილველ დავაში აბონენტის ბარათით დასტურდება, რომ დავალიანება დაგროვებულია 2005 წლის ოქტომბრიდან 2007 წლის ივნისის ჩათვლით. როგორც ზემოთ აღინიშნა, ხანდაზმულობა იწყება მოთხოვნის წარმოშობის მომენტიდან. მოთხოვნის წარმოშობის მომენტად კი ჩაითვლება დრო, როცა პირმა- შეიტყო ან უნდა შეეტყო უფლების დარღვევის შესახებ. შესაბამისად, ხანდაზმულობის ვადის დენა თითოეული თვის დავალიანებისათვის დაიწყო იმ თარიღში, როდესაც მოთხოვნა რეალურად დადგა აბონენტის მიმ-რთ. უდავოა ისიც, რომ მოსარჩელემ მისი მოთხოვნის უფლების რეალიზება დაიწყო მ-შინ, როდესაც მ-ნ სასამართლოს

მიმართა სარჩელით მოპასუხის მიმ-რთ თანხის დაკისრების შესახებ. კერძოდ, 2016 წლის 30 ივნისს, ანუ მოთხოვნის უფლების წარმოშობიდან არა სამი წლის, არამედ ცხრა წლის შემდგომ (თუნდაც ეს ვადა აითვალოს უკანასკნელი თვის დავალიენებიდან - 2007 წლის ივნისიდან). ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ განსახილველ საქმეში არ დადგენილა და შესაბამისად, არც სახეზეა სსკ-ის 132-ე მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე შემთხვევა, რაც ხანდაზმულობის ვადის დინების შეჩერების საფუძველი და მოთხოვნის ხანდაზმულობის სხვა დროიდან ათვლის განმაპირობებელი გახდებოდა.

6.15. ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ ელექტროენერგიის ყოველთვიური დავალიანების მოთხოვნისათვის ხანდაზმულობის ვადა აითვლება ცალ-ცალკე, რაც ერთმნიშვნელოვნად მიგვიყვანს დასკვნამდე, რომ სასარჩელო მოთხოვნა ხანდაზმულია და არ არსებობს მისი დაკმაყოფილების სამ-რთლებრივი საფუძველი.

7. საპროც-სო ხარჯები

7.1. სახელმწიფო ბაჟის შესახებ საქართველოს კანონის 5.1-ე მუხლის „უ“ ქვეპუნქტის თანახმ-დ, საერთო სასამ-რთლოებში განსახილველ საქმეებზე სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან თავისუფლდებიან დაწესებულებები (ორგანიზაციები), რომელთა ხარჯები ფინანსდება მხოლოდ სახელმწიფო ბიუჯეტიდან.

სამოქალაქო საპროც-სო კოდექსის 55.2-ე მუხლის მიხედვით, სარჩელზე უარის თქმისას სასამ-რთლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. თუ სარჩელი დაკმ-ყოფილებულია ნაწილობრივ, ხოლო მოპასუხე განთავისუფლებულია სასამ-რთლო ხარჯების გადახდისაგან, სასამ-რთლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდება მოსარჩელეს, რომელიც არ არის განთავისუფლებული სასამ-რთლო ხარჯების გადახდისაგან, სასარჩელო მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორც-ულად, რომლის დაკმ-ყოფილებაზედაც მ-ს უარი ეთქვა. განსახილველ დავაში მოსარჩელე გათავისუფლებული იყო სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. ვინაიდან სარჩელი არ დაკმ-ყოფილდა, შესაბამისად, არც მოპასუხეს დაეკისრება სასამ-რთლო ხარჯების გადახდა.

სარეზოლუც-ო ნაწილი

სასამ-რთლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროც-სო კოდექსის მე-8, 37-ე 53-ე, 55-ე, 243-244-ე, 247-ე, 257-ე, 259¹-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა

1. საქართველოს ეკონომიკის და მდგრადი განვითარების სამინისტროს სარჩელი არ დაკმ-ყოფილდეს;
2. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაცი-ო სასამ-რთლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუც-ო ნაწილის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით მცხეთის

რაიონული სასამ-რთლოს მეშვეობით;

3. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს მცხეთის რაიონული სასამ-რთლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამ-რთლე

დავით ახალბედაშვილი